

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY

WYDZIAŁ PRASOWY

PRZEGŁĄD PRASY ZAGRANICZNEJ

TREŚĆ:

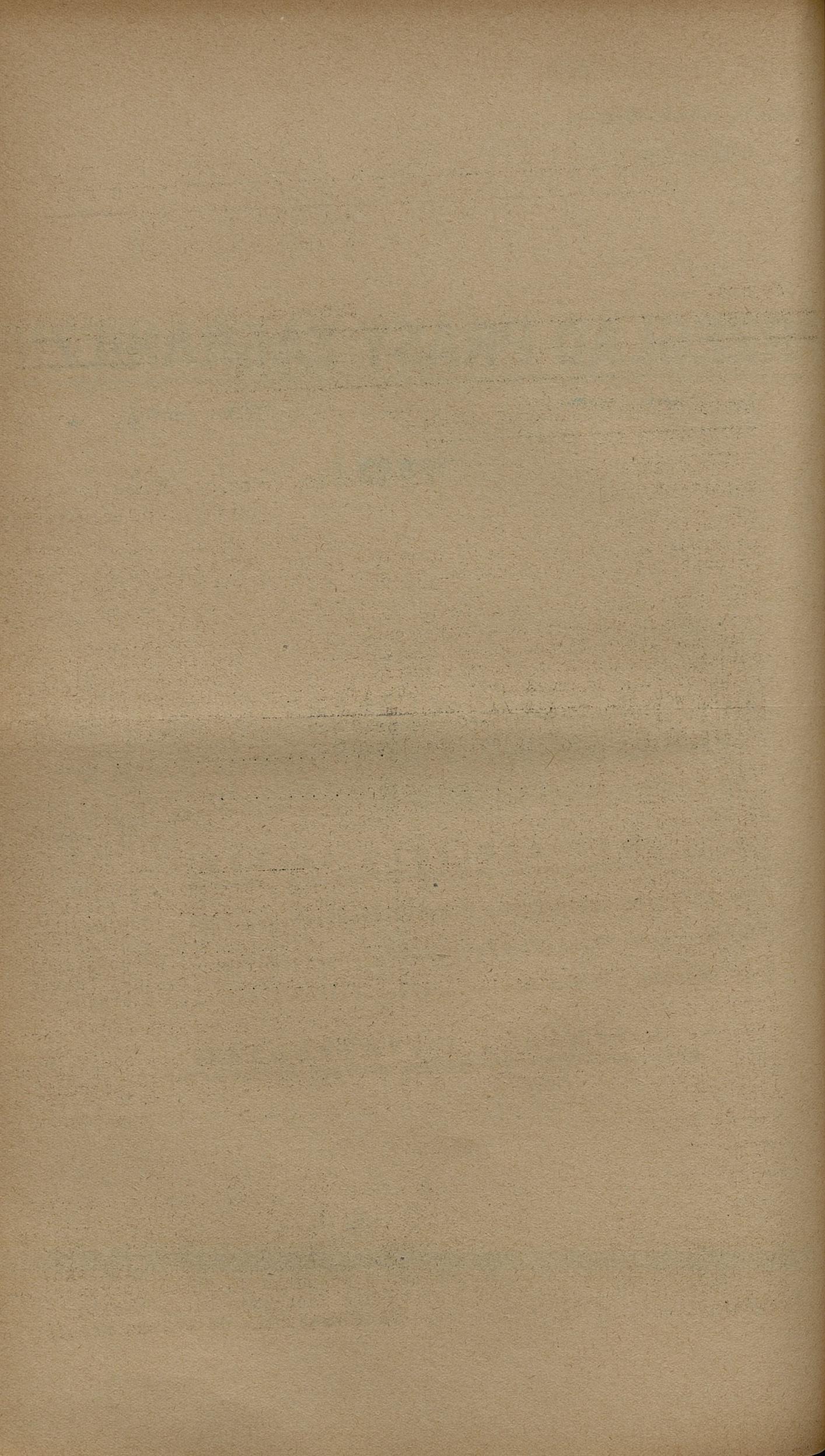
1. S P R A W Y P O L S K I E:

- a/ Sytuacja polityczna w Polsce: str. 1:
- b/ Polska a Z.S.R.R.: " 1:

2. Z A G A D N I E N I A O G O L N E:

- a/ Polityka zagraniczna w Z.S.R.R.: " 2:
- b/ Genewska "Konferencja trzech": " 2:
- c/ Rewolta w Wiedniu: " 4:

3. N O T A T K I I I N F O R M A C J E:

PRZEGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ.

/ Biuletyn codzienny /

Nr. 155.

Warszawa, dnia 18 lipca 1927 r.

I: SPRAWY POLSKIE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE:

PRASA CZESKA zajmuje się w dalszym ciągu kwestią zamknięcia stacji parlamentarnej.

"Narodni Politika" 16.VII. zauważa agę na fakt, że rząd od szeregu miesięcy jest w walce z sejmem i że aż obecnie przyszło do zamknięcia sesji, co da rządowi czas do szeregu przedłożeń na jesień.

"TRIBUNA", pisząc o zamknięciu sesji zwraca uwagę, że oprócz innych przyczyn odegrało w tym wypadku rolę bezpośrednią i to, że rząd Marszałka Piłsudskiego znalazł się w niemilej sytuacji morskiej, gdyby sejm i senat przeprowadziwszy uchwałę o samorozwiązałości sam przerwał swój żywot. Wszystkie partie opozycyjne pozytywnie wówczas do wyboru z hasłem "Walki z dyktaturą i przywrócenia spokoju drogą nowych wyborów, że prestige gabinetu wieleby wtedy ucierpiał nie ulega żadnej wątpliwości.

"NARODNI POLITIKA" w artykule wstępny pod tytułem "Polski parlament" zamknięty twierdzi, że wobec stałego napięcia między rządem marszałka Piłsudskiego, a Izbą ustawodawczą należało spodziewać się takiego końca. Autor artykułu /Hejret/ przedstawia poważny sukces obecnego rządu w dziedzinie życia gospodarczego oraz polityki zagranicznej. Krytykuje natomiast stosunek gabinetu do Sejmu jako lekceważący. Rozwiążanie swe, tem przewlekły konflikt - jak przewiduje autor - znajdzie w rządach bezpartyjnych a to wobec silnej woli i silnej ręki, którą odznacza się marszałek Piłsudski, "stary doświadczony rewolucjonista jeszcze z doby carskiej, opierający się dziś na armii, znający swoich papenheimerów i duszę Polski".

LIETUVOS ZINIOS 14.VII. pod nagłówkiem "Sensacyjne zamknięcie sesji sejmu i sejmu w Polsce" podaje doniesienie o dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej. Dziennik dodaje, że w Warszawskich koła politycznych mniemają, iż zamknięcie sesji nie oznacza jeszcze rozwiązania iż polskich.

POLSKA A Z.S.R.R.

GFRMANIA 14.VII. w korespondencji z Rygi pisze, że koła polityczne w Moskwie mniej więcej znają już treść polskiej odpowiedzi na ostatnią notę rosyjską. Rosja gotowa jest wierzyć zapewnieniom rządu polskiego, ale oczekuje konkretnych zarządzeń. W stosunku do paktu gwarancyjnego polsko-sowieckiego, koła moskiewskie zachowują się z wielką powściągliwością. Przeszkoda stanowi również to, że Polska należy

do Ligi Narodów, wobec której Sowiecy są wrogo usposobione. Zapewne też Polska nie zgodzi się na sowieckie warunki o ile chodzi o ewentualny przemarsz wojsk sowieckich przez Polskę. Z tych względów obserwują moskiewskie koła dyplomatyczne z wielką uwagą rokowania polsko-niemieckie, i zapatrują się na nie sceptycznie. Zawarcie traktatu polsko-niemieckiego nie byłoby przyjęte w Moskwie z zadowoleniem.

KÖNIGSB VOLKS-Ztg. Nr. 160 13.VII. omawiając wywiad prasowy posła Patka, zaznacza, że polsko-rosyjskie nieporozumienie jeszcze nie zostało załatwione. Zerwanie stosunków angielsko-sowieckich i propaganda antysowiecka w prasie francuskiej i angielskiej, prowadzona przez emigrantów rosyjskich, jak np. Augura czyni stanowisko Moskwy do Polski, dyktowane zresztą motywami propagandystycznymi, coraz więcej niepokojącym:

Z A G A D N I E N I A O G O L N E:

POLITYKA ZAGRANICZNA W Z.S.R.R.

KÖLNISCHE Ztg. 16.VII. pisze w art. wst. pod tyt. "Wojenne wrzaski Sowietów", że ostatnie alarmy wojenne przywódców sowieckich zaniepokoili ludność, która wyzbywa się inwentarza, nie chce dokonać żniw i czyni paniczne zakupy artykułów, niedostępnych na wypadek wojny, jak sól i t.p. Ceny lecą w górę a ludność odmawia płacenia podatków. Zasadniczo jednak nikt w Moskwie nie życzy sobie wojny, więc autor dziwi się czemu przypisać te alarmy wojenne, wzrastające z dnia na dzień, i celowo aranżowane. Członkowie partii Komunistycznej, której przyszłość jest ścisłe związana z pomyślnym rozwojem Sowietów, wiedzą dobrze, co w tym wypadku dla nich oznacza rzeczywista wojna.

SIEGODNIA 17.VII. /Ryga/ nawiązując do artykułu "Izwieszcji" w sprawie pisma Finlandji do Ligi Narodów, omawia bezcelowość rokowań państw Bałtyckich z Sowietami. Dziennik pisze m.in.: Jeszcze niedawno temu sprawa zawarcia traktatów z Rosją Sowiecką żywo obchodziła nietykko państwa Bałtyckie lecz i Europę Zachodnią. Parafowanie niektórych punktów projektu traktatu łotewsko-sowieckiego uważano za wydażenie, mające rozpocząć nową epokę w organizacji międzynarodowej stosunków na Wschodzie Europy. Obecnie sprawę powyższą nikt się nie interesuje. Niema nawet wiadomości o dalszym biegu rokowań łotewsko-sowieckich po ich parafowaniu, jak również o tem, czy zostały usunięte przeszkody, które zmusiły np. Finlandię do zupełnego przerwania rokowań z Sowietami. Prasa sowiecka, omawiając list Finlandji, podkreśliła, że trudności w sprawie rokowań z państwami należącemi do L:N: nie mogą być usunięte przy obecnym systemie bolszewickim w Rosji. Tym sposobem Sowiecy przez usta swoich państwowych publicystów stwierdzają, że wszelkie układy z nimi nie mogą podlegać żadnym gwarancjom. Przeszkodą ku temu jest istotna różnica między państwem Sowietów a Europą Zachodnią. W końcu dziennik podkreśla, że myśl podjęcia rokowań z Sowietami ma ogromne znaczenie: Niestety w celu uskutecznienia tego potrzeba by w Rosji zniknął bolszewizm, wrogo przeciwstawiający sobie całemu światu, potrzebna wreszcie europeizacja rosyjskiej polityki zagranicznej, co jest niemożliwem wobec panowania Bolszewizmu i komunizmu.

IZWIESTJA 14:VII: we wst. art "Chorąży Chamberlainia" nawiązując do art. Kautskiego w "Vorwertsie", popierającego ideę zbrojnego zlikwidowania sowieckiej władzy, m.in.: Kautsky wystąpił otwarcie: W tym czasie, gdy Chamberlaine pracuje nad sprawą "jednomyślnego po-głazu" mocarstw, Kautsky troszczy się nad zjednoczeniem "demokracji" w sprawie zbrojnego wystąpienia przeciwko Z.S.R.R. Wystąpienie Kautskiego, pisze dziennik, pozwala nam otwarcie powiedzieć - masom prze-cującym: "oto nowy wróg państwa sowieckiego, współpracujący z Chamberlainem, Kicksem i wyzyskiwaczami i żandarmami wszystkich krajów. Rewolucyjne masy robotnicze Niemiec, które jeszcze obecnie znajdują się w szeregach stronnictwa socjal-demokratycznego, powinny dać na-leżyty odpór kontrrewolucyjnym planom Kauckiego". Kaucki występuje nie tylko przeciwko interesom pracujących wszystkich krajów, idzie on ręka w rękę ze skrajną prawicą niemiecką. On właśnie stał się rzecznikiem idei okrążenia Sowietów, tak gorąco popieranej przez "twardę żby" angielskie.

GENEWSKA "KONFERENCJA TRZECH".

LE TEMPS 16:VII: omawiając w art. wstępny sprawę rozbrojenia na morzu, pisze, że jedynie delegacja Japońska stoi na tem stanowisku, iż celem obecnej konferencji jest zredukowanie o ile možności zbrojeń morskich. Jednakże pomiędzy skalą tonażu proponowaną przez Anglię, a tem co proponuje Japonia jest ogromna różnica. Koncesje poczynione przez Stany Zjednoczone i Japonią na rzecz Anglii, byłyby połączone z wielkimi wydatkami na powiększenie ich zbrojeń, wobec tego trudno się dziwić, że wahają się one przed ostateczną decyzją, jakkolwiek może pragnęłyby również uniknąć rozbicia się obecnej konferencji. Prócz powyższego są i względы czysto polityczne: Chodzi mianowicie o to czy Anglia uda się ostatecznie ustalić swą bezwzględną przewagę na morzu i czy z drugiej strony, stany Zjednoczone zdecydują się na poniesienie ogromnych kosztów na powiększenie zbrojeń, dla dorównania Anglii, co ze względu na odmienne od Anglii położenie geograficzne, interesy i bezpieczeństwo Stanów Zjednoczonych, nie byłoby do-statecznie uzasadnione.

LE MATIN 14:VII: zamieszcza korespondencję Sanerweina z Genewy o przebiegu i rezultatach konferencji w sprawie rozbrojenia na morzu. Autor pisze: w tej całej niesłychanej gmatwaninie liczb, projektów i kontrprojektów, jedno jest jasne, a mianowicie, że Anglia dąży do utrzymania swojej supremacji na drogach handlowych całego świata, a to dzięki posiadaniu przez ten kraj baz morskich i przeprowadzeniu metodycznemu programu dla marynarki, który jest podstawą ograniczeń dla innych krajów: Japonia ma również tutaj poważną rolę. Ze względu na swoją przyszłość polityczną, chciałaby się utrzymać na takim poziomie, aby nie zostać wyeliminowana, gdy Anglia i Stany Zjednoczone dojdą do porozumienia, oraz by móc dokonać korzystnego politycznego wyboru w razie gdy te państwa ze sobą się poróżnią. Autor zadaje pytanie czy może dojść do takiego poroznienia i sądzi, iż jeśli obecni szefowie polityczni delegacji angielskiej utrzymują się, niewielkie są nadzieje dojścia do rzeczywistego porozumienia, a w tym wypadku nastąpiłyby gwałtowne zbrojenia morskie. W konflikcie między państwami o tak wielkiej sile morskiej interwencje Ligi Narodów byłyby bezskuteczną. W zakończeniu autor z uznaniem podkreśla znane stanowisko Francji i Włoch.

LE MATIN 16:VII: w konferencji z Genewy Sanerwein opisuje przebieg plenarnego posiedzenia konferencji z 15-go lipca i zaznacza, że z bez wygłoszonych przez przedstawicieli mocarstw jasno wynikało, że Anglia jest przeszkodą dla osiągnięcia porozumienia. Japonia i Ameraka nie widzą možności ograniczenia zbrojeń z drugiej strony nikt nie chce

wziąć na siebie odpowiedzialności za zerwanie rokowań, wobec tego toczyć się one mogą jeszcze kilka tygodni, pocztem zakończą się bez rezultatu:

REWOLTA W WIEDNIU.

TÄGLICHE RUNDSCHAU 17.VII: w art:wst: pisze m.in: "Ta bezmyślana mała wojna cywilna mogła odbyć się jedynie w państwie, które przez wszystkich jest ciemione i obezwładnione i któremu i na przyszłość Entente'a chce odebrać wszelkie nadzieje : Dla twórców i stróżów pokoju w St.Germain rewolta wiedeńska jest Manetekel.. Ich trwanie w uczuciu nienawiści i w przyszłości przynieść może zniszczenie i uniemożliwić odbudowę i pacyfikację Europy."

BERLINER TAGESBLATT 17.VII: w art:wst: pisze Józef Schwab o położeniu w Wiedniu, omawiając sytuację polityczną w ostatnich czasach: Autor podkreśla, że piątkowe wypadki nie stanowią usunięcia naprężenia, jakie w Wiedniu zapoczątkowało, albowiem dopiero wkroczone na drogę ku rozwiązaniu trudności: Rada Narodowa ma trudne zadanie uczynić cokolwiek w tych warunkach, w jakich Austrcję postawił traktat pokoju. Autor pisze w końcu, że ogólna sytuacja Austrji zarówno jak i ostatnie wypadki są następstwem wielkiej klęski, poniesionej przez nią w St.Germain;

DER TAG 18.VII: w art:wst: uważa wypadki austriackie za przestępcość dla społeczeństwa niemieckiego w zakresie ustosunkowania się socjalistów do sądownictwa:-

3: NOTATKI I INFORMACJE:

IL POPOLO D'ITALIA 12.VII: pisze o mowie senatora Bruckera, że jeśli dokumenty o których wspomina istniejącą sprawdę, musi on o nich zaraz zawiadomić Genewie; jeśli tego nie zrobi, Niemcy będą mieli prawo apelewać do "ducha Locarno": Trzeba aby ci lokarniści francuscy i belgijscy raz się zdecydować, czy wierzą lub nie w ducha Locarno w Niemczech. Jeżeli nie wierzą, czemu nie przystąpią do zbadania rzeczywistej sytuacji.

IL POPOLO D'ITALIA 13.VII: donosi, że 24, 25, 26 października otwartego spotkania na Rzymie w Instytucie Hardiego, klas średnich miejskich i wiejskich. Program jest wyłącznie naukowy z pominięciem kwestji politycznych i religijnych;

IL SECOLO 14.VII: drukuje wywiad korespondenta gazety Corrier d'Italia z generałem Primo de Rivera: Dyktator zaznaczył, że chce żyć w dobrych stosunkach z wszystkimi państwami. Niema żadnego powodu do przypuszczenia, by układy rozpoczęte w Paryżu w kwestji Tangeru nie zakończyły się w sposób przyjazny. Bez tych układów Marocco byłoby zawsze ogniskiem intryg i niepokoju, dla całego świata.

DEUTSCHE ALLG.Ztg. 16.VII: pisze w art:wst: o autonomii kulturalnej dla Słowenów w Karyntji. W Sejmie krajowym Karyntji złożyły wszyskie stronnictwa projekt ustawy, zabezpieczającej Słowencom samorząd kulturalny. Jest uważane za pewne, że bez większych zmian projekt zostanie uchwalony i jeszcze w jesieni zostanie także uchwalony przez Radę Związkową w Wiedniu. Autor omawia dalej obszerne stosunki narodowościowe w Karyntji.

